

HALADÁS

VASÚTI
SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP
A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK :

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona

Szerkesztőség :
Miskolcz, Mindszent-utca 4. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással :

Egész évre 14.— kor.
Fél évre 7.— kor.
Negyed évre 3-50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig) a »Nemzeti balesetbiztosító részvénytárs.«-nál 3000 koronára halál esetre és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

Ludvigh Gyula-telep.

Miskolcz, 1903. szeptember 26.

—ko— Szép dolog és valóban megtisztelő reánk vasutasokra, hogy kötelességtudásunkat és hazafiságunkat mindenütt elismerik. Minden téren igénybe veszik jólelkiségünket, de rendszeren vagy akarva vagy akaratlanul, megfeledkeznek arról, hogy teherviselési képességünket is figyelembe vegyék és hangzatos szavakkal, majd mellet verve, majd pedig siránkozva kihasználnak. Kizsarolnak bennünket . . .

Szomorú, hogy majd minden vidéken így van ez, a szegény vasutas utolsó krajezájára is pályázik a benszülött. És fájdalom, hogy ezen saját erőnk-ből segíteni nem tudunk!

Ilyen helyzetben voltak a többek között zólyomi kartársaink is.

E lap hasábjain sokszor ismertettük a zólyomi rémregényekbe illő lakásviszonyokat, melyekben szegény kartársaink évek hosszú során át sinlődtek! Feltártuk tisztán a helyzetet, felhívtuk arra felsőbbbségünk figyelmét s annak kezdeményezéséből kifolyólag a közös fáradozást siker koronázta.

Mert korona az a fekete márványtábla, mely a Zólyomban épült vasuti telep egyik épületének falába illesztetett be, a melybe örök emlékezetül, az őszinte hála és köszönet kifejezéseül *Ludvigh Gyula* nevét arany betűkkel vésették be.

Koronája az a sikernek, de koronája az annak is, a kinek neve ott ragyog örök emlékezetül!

Mi jól tudjuk, de legjobban tudják a zólyomi szolgálati főnökök is, hogy mennyi mindenféle befolyással kellett a felsőbbbségnek megküzdeni, hogy ezt az áldásos intézkedést keresztül vihette.

Kiszabadult tehát a zólyomi kartársak nagy része a háziurak karmai közül, szép, tiszta és egészséges lakást kapott.

Adja az ég, hogy ott boldogságot, meglepedést és tiszta nyugodt családi tűzhelyet találjanak, melyet az az elismert szorgalmu, józan, becsületes zólyomi vasutas nép méltán megérdemel.

Bár esendben, lárma és feltűnés nélkül folyt le az emléktábla leleplezése, de őszinte szívvvel ünnepelték annak nevét, kihez a vasutas népet a tisztelet és szeretet fűzi. De talán ebben az inséges és szomorú állapotban még sirva se tudna vigadni a magyar! . . .

Jogvédelem.

A „Haladás” számára írta: dr. Iharos István.
(Folytatás.)

A „Bűnvádi Perrendtartás” életbeléptetése óta a kir. ügyészségek vezeték a bűnyomozatot s igen sok esetben megtörténik, hogy maga a nyomozat annyira megvilágítja a fennforgó

bűncselekmény tényállását, hogy a vizsgálóbírónak semmi teendője nem akad, s a főtárgyalást a bűnyomozat alapján tartják meg. Már pedig az az ügyész, aki a bűnyomozatot vezette, az mint ügyész a főtárgyaláson is részt vehet és ügyészi minőségben reá nézve a „Bűnvádi Perrendtartás” kizáró okot nem állapít meg. A fegyelmi vizsgáló biztosnak funkciója a fegyelmi bizottsági tárgyaláson még kisebb, mint az ügyészé a főtárgyaláson, amennyiben tulajdonképpen nem vádol, ha nem csak a tényállást összegezi és ennek alapján javaslatot tesz, ha tehát a t. cikkirő a „Bűnvádi Perrendtartás” alapelveit óhajtja érvényesíteni a fegyelmi eljárásnál, az épen nem vezetheti arra a következtetésre, hogy a vizsgáló a fegyelmi bizottsági tárgyaláson mint előadó nem vehet részt.

Azon állítását sem lehet elfogadni a t. cikkirő urnak, hogy a vizsgálónak a vizsgálat folyamán vagy abból kifolyólag származott elfogultsága a vádlottra károsan érvényesülhet a fegyelmi bizottsági tárgyaláson akkor, ha a vizsgáló egyszersmind ott az ügy előadója. Mert hiszen a szőnyegen levő fegyelmi ügy vizsgálati iratait nemesak az előadó ismeri, hanem a tárgyalás előtt áttanulmányozza a fegyelmi bizottsági elnök és a bizottsági tagok is, s így az teljesen kizártnak

TÁRCZA.

Dalok.

I.

Behajlott a szomorú füz levele,
Könyvel telt meg az én rózsám két szeme,
Engem sirat, én utánnam keserey,
Minden könnyét a jó Isten áldja meg.

II.

Szeretném, ha a te szived
Kis kalitka lenne már,
Melyben én lennék mindened
Aranytollu kis madár.

Szeretném ha rózsá lennél,
És én rajtad a tövis,
Nem csak imádni tudnálak,
Hanem, hűm megvédni is!

III.

Mihez hasonlitsam
A mi két szívünket?
Mihez hasonlitsam
Égő szerelmünket?
Püzesebb a lángnál,
Éltetőbb a légnél,
Nincs a világon szebb
Rózsám két szeménél!
Nincs nekem becsesebb
Az ő életénél!

IV.

Szőke kis lány, te vagy mennyországom,
Kék szemedben boldogságom látom,
De ha bu s köny megcsillanna benne,
Bánatában szívem megrepedne.

Kun Már .

vehető, hogy az előadó előadásában a tényállást még a kiszínezésben is másképen ismertesse, mint ahogy az a vizsgálati iratokban foglaltatik, kizártnak vehető tehát az is, hogy az előadónál még esetlegesen is előforduló elfogultsága magának az ügynek, vagy a vádlottnak kárára érvényesülhessen. Arra tehát, hogy a vizsgáló a fegyelmi ülésről mint előadó kizárások, ok nincs s így arra sincs ok, hogy a vizsgálat másra bizassék, mert, amint azt a „Haladás” 33. számában megjelent cikk nagyon helyesen kifejti, ellenkezőleg igen sok indok szól amellett, hogy maga a vizsgáló adja elő az ügyet a fegyelmi ülésen, mert a fegyelmi eljárás alatt álló életviszonyaiban igen sokszor megtalálható a fegyelmi vétség csirája, kiinduló pontja, s az összes életviszonyok, körülményeknek a fegyelmi vétség elkövetését előidézett összehatása a legtöbbször írásban vissza nem adható úgy, mint szóbeli előadással, már pedig a vétség enyhítő körülményei mondhatni a legtöbb esetben ezen életviszonyok, körülményeknek a vádlott eljárására gyakorolt összehatásban keresendők.

A t. cikkírónak azon állításait, hogy a fegyelmi eljárásunk a védelem és a nyilvánosság szempontjából módosítandók, a magam részéről

is elfogadom, de annak kivételét abban az alakban, amint azt t. cikkíró ur gondolja, sem lehetőknek, sem helyesnek nem tartom.

A fegyelmi eljárás alatt álló védelmét a vasutintézetben kívül álló egyénre, p. ügyvédre bizni nem lehet, nem lehet pedig azért, mert az idegen, legyen az akár ügyvéd, akár más valaki, teljesen eltéved utasításaink utvesztőjében, azoknak magyarázatára nem hivatott, de nem is képes s így igen gyakran megeshetnék, hogy tájékozatlanságával védenézének inkább árt, mint használ; de nem lehet idegenre bizni azért sem, mert az a legtöbb esetben a fegyelmi eljárás alatt állót oly költségekkel terhelné meg, amelyeknek fedezésére az nem képes s anyagilag esetleg tönkre tenné; de nem lehet idegenre bizni végül azért sem, mert a vasut, mint kereskedelmi vállalat, éppen a kereskedelmet illető dolgaiba idegennek betekintést nem engedhetne anélkül, hogy az a kereskedők részéről tiltakozást nem idézne fel.

A fegyelmi eljárás teljes nyilvánossága ellen meg úgyhiszem a legtöbb esetben maga a fegyelmi eljárás alatt álló tiltakoznék, nem akarva azt, hogy a tán éppen nem felemelő hatással bíró ügy a nagy nyilvánosságnak adassék át. De meg a fegyelmi szempontjából határozottan káros

Lacziika elveszett.

Irta: Sziqeti J. József.

Esteledik.

Az utcákon a lámpák már meg vannak gyújtva, világuk a házak ablaküvegeire esik, azokat rózsaszínűre festve.

Az elsőemeleti szobába csak az a rózsaszínű fény hatol be, ott egy kis világosságot kölcsönöz, úgy, hogy a szobában félhomály van. Alig lehet észrevenni az ottlevőket.

Mély csend.

Csak néha zavarja ezt meg a pamlagon fekvő férfi erős köhögése.

Közel hozzá ül egy fiatal nő, a ki szemeit az ajtóra szögezi. Arczán az izgatottság kifejezése.

— Nem jönnek — suttogja.

Ismét mély csend.

A szoba sötétebb lesz; már nem lehet kivenni ott a butordarabokat sem.

A nő az ablakhoz megy; türelmetlenül néz ki rajta és egyszerre, mintegy kínos előérettől gyötörve, fölzokog.

A férfi odarohan hozzá.

— Mi bajod, édes? — kérdi tompa, fojtott hangon.

A nő a sirástól alig érthetően feleli:

— Szerencsétlenséget sejtetek. Hol késnek? Sohasem maradtak el ily későig. Estve van; a gyermeknek ilyenkor már itthon a helye. Óh, istenem!

Odaborul a férfi keblére.

A férfi megcsókolja a remegő nőt, aztán felölti téli kabátját és határozott hangon mondja:

— Légy nyugodt, kedves! Megyek, hozom a gyermekeket.

És mielőtt a feleség megakadályozhatná, az influenzás férj eltávozik.

A lépcsőházból erős köhögés hallatszik be a szobába, melyben a fiatal asszony sir, sir keservesen.

* * *

Szép téli este.

Az utca népes; csupa vig emberek, csak ő oly szomorú. Az apai szív sajog. Nem lát, nem hall, csak azt tudja, hogy nem övéi ezek a gyermekek, a kik mellette nevetgélve, csengve haladnak el.

— Nagyságos ur!

Főleszmél az ismerős hangokra. Kezébe kapja a gyermekeket, össze-vissza csókolja. Aztán néz, de szemei elhomályosulnak, a világ forog vele. A falhoz támaszkodik, hogy el ne essék és kétségbeesetten hörgi:

— Hol van Lacziika?

A dajka szepegeve kérdi:

— Lacziika nem ment haza? Gyermekekkel találkoztunk, a kikkel Lacziika előttem ment; egyszerre elkezdték szaladni, én a kicsivel nem tudtam utólrni. Azt hittem, hazaszaladt.

Az atya fölajdul, de hamar összeszedi magát. Hazakiséri kisebb gyermekét. A kapunál ráparancsol a dajkára:

volna, mert különösen a fegyelmetlen magaviselet miatt keletkezett fegyelmi ügyek, ha még azok megtorlása is nyilvánosságra hozatnék, a legtöbb esetben hasonló fegyelmetlenségnek válnék szülő okává, legfeljebb azok megnyilvánulásában több óvatosság nyilatkoznék; egyéb fegyelmi ügyeknek nyilvánosságra hozatala pedig talán sok esetben körmönfonságra oktatná megismerőjét.

(Folyt. köv.)

Budapesti levél.

Budapest, 1903. szeptember 25.

Látván azt, hogy milyen szeretettel gondol reánk a mi jó osztrák szomszédunk, mint nemzetre, nézzük már most mint közvetlenül érdekelt fél, nézzük mint vasutasok, hogy miképen viselkedik velünk szemben az osztrák vasutas kolléga; lássuk, hogyan vélekedik ez felőlünk.

Hát erre megadni a helyes választ, igazán nehéz feladat.

Mert ha például klubunk szemüvegén át nézzük a dolgot, akkor csak jót, csak kellemeset lehetne erről a kollegialitásról mondani. A kölesönös kirándulások, a közös eszem-

— Vigye fel a gyermeket és mondja asszonyának, hogy Laczikával bérkocsin elmentem játékot venni, melyet a kirakatban látott meg. Mikor találkoztunk, még mindig sirt és nem akart hazajönni, míg azt a játékot nem bírja. Mondja azt is meg, hogy a gyermek nem fog meghülni a kocsiban.

Mikor a dajka fölment, mikor egyik gyermeket az anya ölelő karjai között hitte, elővette zsebkezdőjét, letörölte a szemhéján fénylő könnyecskéket, aztán gyors léptekkel indult meg.

Erősnek kell lennie, nem szabad fejét elvezíteni. Ha órák, napok mulnak is el a keresésben, addig még sem megy haza, míg a másik gyermeket is nem teheti a szerető anya dobogó keblére.

* * *

Szánakozva nézik a járó-kelők a férfit, a ki minden utjába eső rendőrtől kérdezi: nem tud-e egy elveszett négy éves gyermekről? Mindegyik tagadó válasza fölsóhajt, megtörüli szeméit és fut tovább.

Fut, fut, míg kérdésére az egyik rendőr így felel:

— Igen, láttam, de a gyermek nem akart velem jönni; félt tőlem, azt mondta, hogy ő nem volt rossz, ne vigye magával a rendőr bácsi. Egy arra menő ur megsajnálta a gyermeket, elvezette, itthagya nálam a címét.

Ezt mondva, átadott a kétségbeesett apának egy névjegyet.

iszomoknál a dolog természetében rejlik, hogy mindkét fél lelkületében csak a jó vélemény érlelődik meg a másik felől. A mi kartársainkban ez a jó vélemény — tudtommal — hosszabb ideig meg szokott maradni. De az osztrák kartársakban — szintén tudtommal — bizony nem valami maradandók az ilyen emlékek; mert őbennük csakhamar föléje kerekedik a vasutasnak az osztrák; és hogy az mit tart felőlünk, már bőven elmondottuk.

Ám ha csak a zöld asztal mellett, dologközben ismerkedtünk meg az osztrák kollégával, akkor ezek az emlékek a mi részünkről is kevésbé lesznek kellemesek. Mert itt, bár a legmesszebbmenő udvariasság keretén belül is, de őszintébben, leplezetlenebbül nyilatkozik meg az egymás iránt táplált vélemény. A hatásai pedig — hát azok mindkét fél lelkületében egyformán maradandó nyomokat hagynak. És ezek a hatások, ezek az emlékek, bizony nem mindig kellemesek. Sőt ritkán kellemesek.

A magyar vasutasnak, mint minden hivatalnok-embernek, egyik ismert kedvenc témája, hogy szidja a túltengő bürokratizmust. Átkozza a rubrikát, mintha az lenne életének legnagyobb megrontója és — dicsőíti az

— Számát, számát kérem, biztos ur! Még találkozunk.

Rohant tovább egy bérkocsishoz.

* * *

A bérkocsi egy nagykereskedő cég üzlete előtt állt meg.

A fiát kereső apa oly gyorsan ugrott le, hogy a síkos uton megcsuszott és elterült a kövezeten.

Nem törődött vele. Nem érzett most más fájdalmat, mint azt, mely legnagyobb minden fájdalom között. Szó nélkül fölkel: ruháját meg se tisztította, hanem úgy hamarosan, piszkosan lépett be az üzletbe.

Dult arczáról ott biztosan sejtették az atyát, a kinek gyermekét az üzlet főnöke magával hozta. Mielőtt szóhoz juthatott volna, az egyik alkalmazott így szólt hozzá:

— A főnök ur a kis gyermeket lakására vitte, hogy addig, míg szüleit megtalálja vagy ezek megtalálják a gyermeket, játszasson a kis pajtásokkal, az ő gyermekeivel. Sziveskedjek tehát odafaradni. A névjegyem, mely bizonyosan uraságod kezébe jutott, a lakás is föl van jegyezve.

Az izgatott férfi megragadta a felvilágosító kezét, hálas tekintetet vetett reá és remegő hangon csak ennyit tudott mondani:

— Köszönöm.

* * *

osztrákot, hogy az lám milyen egyszerűen, milyen értelmesen, mennyi közvetlenséggel látja el a maga vasuti ügyeit. Nono, jó magyaram, álljunk csak meg egy kissé ennél a dolgnál. Én megnéztem ezt az egyszerűséget. Közvetlen közelből figyeltem meg ezt a nagyszerű kezelést. És bizony hitelesen bolond embernek nyilvánítom azt, aki nekem mustrául meri ajánlani érzében az osztrák vasutast. Mert a minálunk divó bürokratizmus még csak inasa sem lehet annak, amit az osztrák valóságos művészetté fejlesztett. A mi aktagyáraink, rubrikatényésztő intézeteink és számhajhászó agarászataink szégyenletesen eltörpülnek az osztrák szomszéd hasonló intézményei mellett.

Mondjak tényeket? ... Hát jó, majd mondok. Csak egyet kell említenem, hogy senki belőlük többet ne kívánjon. Ime, itt van:

A m. kir. államvasutak ezidőszereint tizen- négyezer kilométernél is több vasutat kezelnek. Ezen rengeteg vonalhálózat vezetését, ügyes-bajos dolgainak elintézését a kereskedelmi miniszterium néhány osztálya, az igazgatóság, kilencz üzletvezetőség és egy sereg forgalmi főnökség végzi. Mindezen központi hivatalok tisztviselői létszáma együttléve

alig haladja meg a harmadfélezer koponyát. A cs. kir. osztrák államvasutak kezelése alatt áll jelenleg mintegy tizenháromezer kilométernyi vasutvonal és ezt vezetik: egy külön vasuti miniszterium, a mely egymaga ezernél több hivatalnokot foglalkoztat; tizenegy igazgatóság, összesen mintegy 3800 központi hivatalnokkal; és szintén egy sereg forgalmi felügyelőség, még egy nagy csomó emberrel!

Vagyis, a míg mi 14000 klmtrnyi vasutat 2500 hivatalnokkal el tudunk vezetni és te- tejébe még azon panaszkodunk, hogy ezek nagy része is csak fölösleges, haszontalan munkát végez (már a ki egyáltalán végez), addig az osztrák az ő kisebb vonalhálózatát kétszeresen akkora hivatalnok-tömeaggel vezeteti, sőt azon panaszkodik, hogy kevés a munkaereje!

Ezt tessék kapiskálni! Avagy nem úgy — nem kapiskálni. Mert bizony ezt józanul fel- fogni, megérteni nehéz dolog lenne. Hanem ebből tessék kikombinálni, hogy hát micsoda egyszerű kezelés, vezetés, hivataloskodás folyhatik ott, a hol ilyen arányokban kell foglalkoztatni embereket.

Nem száudékom, hogy az osztrák kollégák

A csinosan butorozott szobában a gyermekek lármás mulatságot csaptak a kis vendéggel. Oda- adtak neki minden játékot, de őt mindez alig tudta felvidítani. Szép arcán neha mosoly ját- szadozott, hanem egyszerre ismét sirásra fakadt, anyjához és apjához akart menni.

A gyermekek anyja, a jóságos arcú nő, alig tudta lecsendesíteni, pedig nő volt, — anya, a kít a gyermekek nyelven beszélni megtanított gyengéden szerető szíve.

A mint a kis vendéget csittitgatta, megölelve, esőket nyomott pityergő szájaeskájára, az ajtó hirtelen fölnyílt, azon egy férfi rontott be. Nem köszönt, nem kért bocsánatot a szokatlan módon történt belépésért, hanem odasietett a pityergő gyermekhez, kivette őt a nő ölelő karjai közül és csókolta sokáig remegő ajkaival, mialatt szeméből vastag könnyecsek pörögtek végig szá- padt arcán.

A kis gyermek a férfi karjaiba ugrott és föl- kiáltott:

— Apa! — Nem tudott többet mondani, de sirt, nevetett és csókolta apja arcát, kezét és mindenütt, a hol érte.

* * *

Csitt! Csendesen, a kicsi már alszik.

A fiatal nő ezt mondva, behuzta a hálószoba ajtaját és nagyobb fiát ölebe ültetve, magához szoritotta, hogy fölmelegítse a fázó gyermeket.

— Keső van, édes. Ne haragudj rám: nem tehetek róla.

A köhögés félbeszakította a férfit.

— Nem tehet róla!? Én vagyok talán az oka, hogy Laczikával este nyolcz órakor jön haza télen? Már engedelmet kérek, ez könnyelműség, gondat- lanság, sőt az apától több: szívtelenség, lelketlenség. Szégyelje magát, piruljon önmaga előtt, hogy gyer- mekét kitette az esetleges meghülésnek. Ha beteg lesz, odaálhat mellé és ha örömet szerez, leküzdve a lelkiismeret furdalását: akkor is azt mondhatja, a mit most mondott, hogy nem oka bajának.

A nő elhallgatott és a férfi minden szemre- hányás nélkül ennyit mondott:

— Pírongasson. Megérdemlem, mert vissza- hoztam elveszett gyermekünket.

* * *

Az orvos megvizsgálta a beteget és azzal a kijelentéssel távozott, hogy a tüdőgyulladás szelid lefolyású volt, a beteg túl van minden veszélyen.

És a beteg ezután megragadva az ágya mel- lett ülő nő kezét, csókot nyom reá.

— Neked köszönöm életemet, a te gondos ápolásodnak.

A kis Laczi meg megcsókolja a beteg másik kezét.

— Ne haragudj rám, apuskám: nem kell töb- bet betegnek lenned, mert Laczika nem szokik meg máskor a dajkától.

A kis anya boldogan mosolyog kedveseire.

belső, otthoni munkásságát tegyem itt kritika tárgyává. Ha baj az, a mit csinálnak és a hogyan csinálják — az ő bajuk; ha meg jó mindez — hát az ő javukra válják. Számos példát sorolhatnék itt fel, melyek czifrábnál czifrább világításban mutatják, hogy mivel foglalkozik, mivel sanyargatja a külszolgálati népet ez a sok „központi közeg“. De nem teszem; mert hátha elkapna egy ilyen csodabogarat a mi nem jelentéktelen stréberállományunknak egy szemfüles „tényezője“ és a már nem ismeretlen receptje szerint ma-holnap a mi nyakunkba zúdulna az imént még kifigurázott áldás . . .

Hanem a legközelebbi alkalommal majd inkább arról beszéljünk, hogyan és miként vélekedik az osztrák kolléga a mi tudásunkról, a mi munkásságunkról.

Temesváry Alajos.

Vasuti alkalmazottak zólyomi temetkezési egyesületének közgyűlése.

A vasuti alkalmazottak zólyomi temetkezési egyesülete f. évi szeptember hó 20-án a zólyomi városháza tanácstermében rendkívüli közgyűlést tartott, melynek tárgyai

az időközben megüresedett alelnök, titkár, pénztári ellenőr, 2 számvizsgáló és 2 választmányi tag megválasztása, valamint az alapszabályok módosításai voltak. A rendkívüli közgyűlésen az üzletvezetőség képviselőjében dr. Iharos István fogalmazó, az állomás részéről Jakab Emil hivatalnok, állomásfőnök-helyettes, a fűtőház részéről Havas Dávid fűtőházi főnök, az osztálymérnökség részéről Jász József mérnök, a szertár részéről Adler Manó szertárfőnök, a műhely részéről Salamon Márton mérnök-gyakornok vettek részt. A tisztviselők és választmányi tagok megválasztása a legnagyobb rendben folyt le s minden egyes választás egyhangulag történt, a mi csak az illetők népszerűségét és reátermettséget bizonyítja.

A módosított alapszabály tárgyalása már élénk vitát idézett fel, annyival inkább, a mennyiben a módosított alapszabályok nemcsak nagyobb, illetve több előnyt nyújtanak a tagoknak, hanem azokat az eddiginél valamivel jobban meg is terheli, a mennyiben a módosított alapszabály szerint minden tag, a ki már 2—2 év óta tagja az egyesületnek, tekintet nélkül arra, hogy szolgálatban marad-e vagy nem, 300 korona végkielégítésre

HETI KRÓNKA.

Elsikkadt a nemzet, kicsi neptörzs lettünk
Körber úr a drága örködik felettünk.
Rongy-czafatnak nézik hazánk alkotmányát
Amibe a „sógor“ belétörli lábát.
És bántják a magyart, úgy mint akkor, régen
És zihál a mellünk szentséges düheben . . .

Jobbról-balról ármány s a békénk csak álom
Magános szirt vagyunk zúgó oceánon . . .
Meg-megcsap a tajték: holmi Stuchly-átok
No de megtanítjuk a „magyar barátot“.
Felvesszük a keztyűt, miként Bónis tette
A ki a káromlót szépen meglekelte . . .

Tüzel a pokolba' az ördögök atyja
Szomorú, mert éhes, nincsen áldozatja . . .
No az éhességét biztosan eloltja
Az a gazember, ki Pesten meggyilkolta
Egy levélhordóját a m. kir. postának . . .
A titkos rendőrök már nyomába' járnak.

A pénzügyi kormány egy csöppet sem lomha
Mondják két uj szivart hozott forgalomba.
Gyönyörű nevüktől majd a hideg kiráz
„Rosita“ az egyik, másik „Delicias“.
Dohányfüstös szívünk, csókjukra oly éhes
Rosikám, Delikém várunk teged édes!

Tarka-barka hirben szóval nagy a bőség:
Nagy titkot fődött fel a pesti rendőrség.
Pesti mézárosok, róluk zeng az ének.
Kutyahúst is mérnek bornyu-pecsenyének . . .
Sok rusnya tőkese! Hogy kell tőlük felni
Formanekek szoktak ilyen koszton elni.

Tart a cigány-verseny . . . magyar sirva vigad . . .
Igy készült el az a királyi felirat . . .
Van benne nagy sóhaj, — röpdeső reménység,
Törvenymagyarázat — alkotmányos hüség,
Legyen a végzeted irásunk szerencsés
Tőled függ, hogy lesz-e **fizetésrendezés**.

Passe-partout

szerez igényt, hogy azonban ezt az egyesület, különösen a mikor a régi tagok tömegesen lesznek végkielégítendőek, fedezni tudja, a tagokat a tartaléktöke gyarapítás céljából az eddiginél jobban megterheli. Ezen lényeges módosításon kívül még több más kevésbé lényeges módosítást is tartalmaz az alapszabály, mely módosítások azonban csak előnyöket biztosítanak a tagoknak az eddigi alapszabálylyal szemben.

Szenes Pál mozdonyvezető a módosításokhoz több változtatást ajánlott, a melyek közül többet a közgyűlés hosszabb vita után elfogadott, egyéb pontjaiban pedig a közgyűlés az alapszabálytervezetet helybenhagyta.

Végül a közgyűlés az alapszabálytervezet kidolgozójának egyhangu jegyzőkönyvi közönetet szavazott.

Fuvar költségek a külszolgálatnál.

Gyakori az eset, hogy az igazgatóság jogügyi osztálya, valamint az üzletvezetőségek egyes külszolgálati főnököt megbíznak azzal, hogy a vasut képviselőjében, hatóságoknál megjelen-

jenek. Ezáltal az czéloztatik, hogy kisebb horderejű ügyek tárgyalásánál való megjelenése alul a szakközégek felmentessenek, valamint az, hogy a kiküldetési költségek megtakarítsanak.

Ez helyes és ez ellen kifogás nem tehető.

A megbízott külszolgálati főnök sokszor két kilométer távolságon túl fekvő város hatóságánál megjelen, a tárgyaláson részt vesz és felsőbb hatóságának az eredményt jelenti.

Az ily kiküldetések alkalmával felmerülő bérkocsidíjak kiutalványozása következetesen megtagadtatik. És minő indoklással? Azzal, hogy ily esetekre fuvardíjak megállapítva nincsenek.

Engedelmet kérek, de ez nemcsak a jog és igazsággal, hanem az illetményszabályzat 18. §-ának szellemével sem egyezik.

A felsőbbség utasítása rendelet, melynek engedelmeskedni kell, ellenkező esetben fegyelmi vétség állapítható meg. Tehát „télben, nyárban, hóban, sárban” kell, mint fent is érintém, jelentékeny távolságra gyalogolni, ha csak zsebéből nem fedezi a fuvarköltséget. És ha gyalog megy, átázva, sárosan, bizonyára nem emeli a vasuti hivatalnoki kar tekintélyét, a hatóság előtt.

Az illetményszabályzat 18. §-a szerint a hivatalnokoknak, szolgálati kiküldetések alkalmával felmerülő bérkocsiköltségek megtérítetnek, mar

Innen-onnan.

Megfelelt

Vitatkozik két atyafi, egy hórihorgas, meg egy törpe.

— Mit akar, — mondja a hórihorgas, — hiszen magát zsebredugom.

— Akkor több ész lesz a zsebében, mint a fejében!

Jól tudja.

Tanító: Hol lehet találni a legtöbb drágakövet?

A kis Iezig: Nálunk a zálogházban!

Leleplezte.

Ifju poeta: Aztán olvasta is Rózsa kisasszony azt a költeményt, melyet a múlt héten irtam Önhöz?

Rózsa kisasszony: Persze, hogy olvastam — néhány évvel ezelőtt.

Természetes.

Örmester: Hallja Salzer, mit fog tenni, ha háboruban egy golyó térden találja?

Salzer: Hát mit fagok tenni? El fagok esni!

Czélzás.

— Arról fogalma sincs, hogy a leányom milyen szeretettel csüng a zongoráján.

— De hát akkor miért döngeti úgy?

Félreértés.

Asszony (kis gyermekkel karján): Mibe kerül, ha a fiunkat leveszi?

Fényképész: Három forintba nagyságos asszonyom, de tuczatban jóval olcsóbb.

Asszony (elpirulva): Addig talán mégse várhatunk!

Távíratilag.

Izidor (sürgönyöz haza az atyjának): Kérek beleegyezést eljegyzéshez. 150 000.

Cohn (visszasürgönyöz): Forint vagy korona?

Izidor: Forint!

Cohn: Áldás!

Különös.

— Különös, ha teát iszom, nem tudok aludni.

— Én épp megfordítva: ha alszom, nem tudok teát inni.

Igaza van.

Feleség: Szegény Mama; igazán nem szép tőled, amit te az anyósoddal véghez viszesz!

Férj: Mi közöd hozzá; az én anyósommal azt ehetem, ami nekem tetszik, a te anyósodat pedig nem bántottam.

Vizsgán.

Tanár: Mit csinálna, ha valakit dinamit a levegőbe röpitene?

Orvosnövendék: Megvárnám míg leesne!

pedig fennt körvonalozott megbízások határozottan szolgálati kiküldetések. Elvi kijelentést várunk ez ügyben, mivel a mostani gyakorlat homlokegyenest ellenkezik a jog és igazság szabályaival.

B. T. Gy.

HIREK.

* **Házasság.** Kovács László m. kir. államasuti hivatalnok, es. és kir. tartalékos hadnagy eljegyezte Cságoly Emmuskát Zala-Szent-Ivánról.

* **Vasuti ösztöndíjak.** A kereskedelemügyi miniszter a vasuti tisztképző-tanfolyamon a a folyó tanévben betöltésre kerülő ösztöndíjas helyeket Pogány László, Jáger Károly, Jaeger József, Seffer Jenő, Cseh Béla, Ibrányi Mihály, Rácz Dezső, Méhely Nándor és Fischer Emil nyilvános rendes tanfolyamu hallgatókkal töltötte be.

* **Vérengzés a vonaton.** Halálos kimenetelű vérengzés történt vasárnap éjjel a Szerencs és Sátoralja Ujhely közötti vonalszakaszon. Körülbelül 60–70 galicziai téglaverő munkás utazott Kőbányáról, hogy visszatérjenek hazájukba Galicziába. Ezek a szegény mun-

kások, akik tavasztól kezdve mostanáig dolgoztak a rákosi téglagyárakban, magukkal vitték az egész évi keresményüket. A munkások nagyrésze már a felszálláskor ittas volt, de azért még a vonatra is vitték pálinkát, amit el is fogyasztottak. Az italtól elbódított emberek utközben elaludtak. Ezt az alkalmat egy Szavniczki Leo nevű munkás, aki teljesen józan volt, arra használta fel, hogy társait meglopja. Szavniczki ügyesen kivágta az alvó emberek zsebeit és ily módon Polyeszka Mihálytól 260 K., Vrotoczkai Vladiszlávtól 290 K., Szmirdak Brunótól 94 K. és Kesteczki Jánostól 110 koronát lopott el. Amikor a szerencsi állomást elhagyták, Polyeszka Mihály fölébredt és először is pénzéhez nyult s rémulve vette észre, hogy pénze hiányzik. Lärmát csapott, mire a többiek is felébredtek. A károsult emberek rögtön sorra kutatták a munkásokat. Szavniczkit is kikutatták, miközben a batyujában az egyik károsult pénztárcáját megtalálták. Erre aztán valamennyien a tolvajra rohantak; ki késsel szurkálta, ki bottal verte, ugyannyira, hogy mikor a vonat Perbenyik állomás közelébe ért, a tolvaj már életteenül hevert a kocsii padlóján. Az

CSARNOK.

Káprázatok.

Spanyolból.

Irta: Eugenio Sellés.

(Folytatás.)

A szél süvítése, a hang rezgése, a lombok között szendergő madár szárnycsattogása, a kerti fák zizegése, az eresz alatt alvó macska fészkelődése, a famolyrágta ódon szekrény reccsenése s végre az utcái zürzavaros hangok, a mező távoli zsongása, minden, a mi gyanakvó fülünket megüti, azokat a hangokat varázsolja képzeletünkbe, melyeket gyanakvó lelkünkkel hallani akarunk. Ezek a hangszülte kísértetek emberi testet öltenek magukra, körülfignek bennünket és az epedve várt hangokat susogják fülünkbe. Midőn a vágy betölti lelkünket, a esőnd pedig a tért, a zaj saját éniünkéből száll fel.

A gyanakodás káprázatai!

IV.

A szolga szomorú nyilatkozata után Juan úgy érezte, mintha láng csapott volna fel szívéből és ereit égetné. A hogy vége volt az első izgalomnak, csakhamar nyugodt megfontolással iparkodott elüzni rémképeit.

— Igen, — gondolta magában; — Márta tényleg szeretőt tart magának, a ki látogatást tesz nála; azonban ez a szerető magam vagyok s e látogatások az én látogatásaim. De mindazáltal, az nap éjjel nem aludt a szokott nyugalommal.

— Ma nem mentem el a faluba; vajjon hallott-e valamit Santiago? . . . Ezt a kérdést intézte magához Juan, másnap a hogy fölébredt.

És mivelhogy kérdésére, nem talált egyhamar választ, mély szomorúság borult a lelkére és homloka elsötétedett.

Akaratlanul gondolt a Santiago szavaira. Ketség töltötte be szívét és hasztalan iparkodott azt elüzni, vagy legalább elaltatni. Lépten-nyomon kérlelhetlenül mardosta lelküismeretét.

Minő kinok, minő gyötrelmek között teltek az órák éjjelig!

Ekkor hazafelé ballagott és midőn a kert kerítéséhez ért, a melynek ajtaján szokott volt betérni, kegyetlenül jelent meg képzeletében az a köpenyegbe burkolt alak, melyet a mult éjjelek egyikén látott ugyanazon a helyen.

Márta szerelmesen fogadta őt; Juan ellenben hidegen és tartózkodóan jelent meg előtte. Márta, a férj fagyos modorának hatása alatti, szintén elkomolyodott.

állomásfőnök intézkedésére a csendőrök le szállították a vonatról a gyilkosokat s a halottat is bevitték a hullaházba. Az agyonvert ember ruhájában megtalálták az összes ellopott pénzeket.

* **Vonatkisiklás.** Csaczaról jelentik, hogy a kassa-oderbergi vasut egyik tehervonata e hó 22-én délben az állomás közelében kisiklott. A mozdonyvezető idején kiugrott a vonatból, baja nem történt, azonban három kocsí tönkre ment. Ruttkárról a főműhely munkásai siettek a helyszínére a beállott forgalmi akadály elhárítására.

* **Mozgósítás!?** Ujvidéken nagy megbotránkozást és fölháborodást keltett az a hír, hogy a kormány a még eddig meg nem szavazott beruházási kölesönből Karlócza és Breska (?) vasuti állomások között kitérő katonai kettős vágányt épített. Az építkezés lázasan folyik és már eddig mintegy 300.000 koronát költöttek az építkezésre. A napközi tehervonat-forgalmat beszüntették és a tehervonatok, ezek közül is csak az elkerülhetetlenül szükségesek, éjjel közlekednek. A vasutépítkezés mozgósítás czéljára készül s innen a titkolózás. — Ugy látszik, hogy valamely kitérő építéséből kifolyólag fujták fel a dol-

got, a mi a mai nehéz, zavaros helyzetben nem is olyan nehéz.

* **Villamos gyorsvasut.** A Marienburg és Grosslichterfeld közötti katonai vasutvonalon e hó 23-án folytatták a villamos gyorsvasutal való kísérleteket. Mig a multkor óránként 167 kilométer sebességet értek el, ezuttal az óránkénti menetsebességet 175 kilométerre tudták emelni. A legutóbb eszközölt tökéletesítések után remény van a menetsebesség tetemes fokozására.

* **Előmunkálati engedély megújítása.** A kereskedelemügyi miniszter a miskolczi villamosági részvénytársaságnak az Alsó-Hámort Diósgyőrön és Miskolezon át a m. kir. államasutak Miskolez állomásával összekötendő rendes nyomtávu helyiérdekű vasutvonalra az 1886. évi június hó 30-án kiadott, az 1899. évi márczius hó 10-én a nevezett részvénytársaságra átruházott és legutóbb mult évi augusztus hó 25-én meghosszabbított előmunkálati engedély érvényét a lejáratától számitandó további egy év tartamára megújította. — Ezen vasutvonal kiépítése iránt a legutóbbi napokban újabb tárgyalások indultak meg és erős a kilátás, hogy a gyönyörű Hámorvölgy hozzáférhetővé lesz, mely

— Nem olyan vagy mint máskor.

— Hiszen neked akartam ezt mondani.

-- Zavart vagy . . .

— Minek lennék az?

— És sápadt, szomorú . . .

— A te szemeidben látom a szomorúságot s ettől szomorúak az én szemeim is.

— És néhány pillanatig elhallgattak.

Ekkor szünt meg először szerelmök örökké tartó zenéje.

Azonban a hallgatást csakhamar szerelmes pillantások, mosolyok és vigasztaló szavak követték, a szomorúság elenyészett, a szerelem sűrű fátyollal borult mindenre és a zene, mint mindig, most ez egyszer is csókkal végződött.

— Vigyázz, — szólt Juan kevéssel az elbucszás előtt, — nekem úgy tetszik, hogy a kert hátsó ajtaja nagyon veszedelmes!

— Ne bántson az téged, hiszen Santiago ugy sem tudja, hogy nyitva áll

— De azért kívánatos volna az bezárni.

— De ha csak retesz van rajta; és ha azt belülről zárom el, hogyan tudsz majd bejönni? A ház ajtaja népes utcára nyílik és könnyen észrevehető valaki.

— Jó lesz, ha zárt csináltatunk a kert hátsó ajtajára, a kulcsot pedig magammal viszem, hogy kívülről nyithassam ki.

— Nem bánom. Azonban vigyázz, hogy meg ne bánd azt a mit magad akartál!

Juan maga akarta, hogy nyitva hagyják az ajtót, hogy szabadon járhasson át azon éjnek idején, és nem tudván most más kifogással élni, a köpenyegbe burkolt alakot hozta fel ürügyül.

Márta ahogy ezt meghallotta, a mint előre várható volt, szörnyen megijedt és Juan, a ki folyton szemmel kísérte minden mozdulatát, mereven tüzte rá szemeit.

— Igen, igen, — szólt Márta: — bezárjuk majd a kert hátsó ajtaját; ez azonban nem sokat segít a dolgon, mert igaz, hogy a kulcs megvédi a házat, de nem védi meg férjemet, a ki ezeken a sötét és néptelen utcákon jár-ke.

— Nem lehet minden bajon segíteni! mi tevők legyünk!

— Ha tudnád mennyire feldultad nyugalmamat ezzel. Az Istenre kérlek, ne jöjj el annyiszor s oly késő éjszakán!

Juan elszőnyedte. A nő könnyörgő szavai, tüzre dobott olajcseppek voltak. Gyanuja tehát nem volt alaptalan.

Hátat fordított nevének és hirtelen távozott hazulról.

— Engem és magát félti? — gondolta magában. — Hiszen a félelem nem jár egyedül, hanem kísértőt, társat keres; és Márta

eddig a rossz közlekedés miatt ugyyszólván teljesen elzáratott úgy az idegen, mint a helyi forgalom elől.

* **Elvesztett vasuti jegy.** Weisz Nándor londoni ékszerész, ki jelenleg átutazóban Budapesten tartózkodik, e hó 25-én a lóversenyeken a 10 koronás helyen elvesztette Cook Tamás és fiai cég által kiállított London—Budapest és vissza szóló vasuti jegyét. A megtalálónak 50 korona jutalmat helyeztek kilátásba, valamint akkor is, ha e jegygyel más utazna. A jegy száma 36.416. II. osztály.

* **Rablótámadás a vasuton.** Portlandban az Ongon Pailway and Navigation Company egyik gyorsvonalát alarczos rablók a nyílt vonalon megállították. A postakocsit dynamittal akarták felrobbantani, de úgy ezt, mint a rablást egy a vonatot kísérő vasuti hivatalnok bátorsága és lélekjelenléte akadályozta meg. Ugyanis a rablók közül kettőt lelőtt, mire azok megfutottak. A derék vasutast az utazó közönség ovátióban részesítette.

* **Mozdony próbák.** Az I. K. sorozatu mozdonyoknál az újabb felszerelt dugattyu tolattyúk működését vizsgálta meg egy vegyes bizottság e hó 26-án Zólyomban. A bizottságban *Petz Kornél*, *Stricker József* főmérnök és *Feny-*

vessy Soma mérnök mint igazgatósági kiküldöttek vettek részt, az üzletvezetőséget *Fűrész Sándor* fm. osztályvezető, a fűtőházat pedig *Havas Dávid* fűtőházfőnök képviselte.

* **Fékpróbák a Zólyom-ruttkai vonalon.** A szükséges fékezési százalék megállapítása végett a próbák e hó 25., 26. és 27. éntartattak meg. A kísérleti kocsival a bizottság *Streer Emil* igazgatósági főmérnök vezetése alatt 25-én a 304. sz. vonattal érkezett Zólyomba. Első és második napon Jánoshegy-Ruttká, a harmadik napon pedig Zólyom és Jánoshegy között folyt a kísérletek. A miskolci üzletvezetőséget *Fűrész Sándor* főmérnök osztályvezető képviselte, a zólyomi fűtőháztól pedig *Havas Dávid* fűtőház-főnök vett részt. Az érdekes és tanulságos próbák eredményét jövő számunkban fogjuk ismertetni.

* **Vasutiritkaságok múzeuma.** A maga nemében kétségtelenül páratlannak mondható az a gyűjtemény, melyet az angol Midland vasut őriz Derbyben. Ennek a múzeumnak minden egyes darabja igazi ritkaság; látszólag teljesen különböző tárgyak, de valamennyi a vasuti üzemmel kapcsolatosan jutott a múzeumba. Mindenekelőtt ott vannak a fotografiák. Férfi és női fotografiák vegyest, de valamennyi szemenszedett gazembert ábrázol. Ott vannak azok arcképei, kik merényletet intéztek a vasut ellen és a kik ki-

mindazáltal távol akar magától tartani. Fél, hogy gyakran lássam őt. Talán zavarom, vagy, ki tudja, terhére vagyok.

És aznap éjjel hasztalan esengett az álomtól nyugodalmat és feledést. A Santiago szavai még mindig a fülébe csengtek; az ismeretlen ember alakja folyton a szeméi előtt lebegett; Mártának félve ejtett szavai vihart keltettek szívében, melynek hullámaiba belefutad az ember, mert sűrű fátyolt borítván szeméire, megakadályozza abban, hogy partra jusson. És miként a hullámok, egy és ugyanannak az erőnek hódolva, fölemelkednek s megint alá zuhannak, hasonlóan Juan feldult képzelete, az utolsó események benyomása alatt, majd keresett, — majd rombolt.

— Elesukta Santiagot, mint veszedelmes tanut, a ki egy napon árulója lehet titkainak . . . Talán rájött, hogy gyanakodik és hogy mindent elmondott nekem . . . Igaz, hogy velem egyetértve, zárta őt el. Azonban ezt ő ajánlotta, ő maga. A becsületesség, a ragaszkodás hivatlan vendége a hűtlenségnek. Az az ember, a kit a multkor a kert ajtaja előtt láttam, lehet hogy ezredesem parancsára leskelődik reám: talán meg akar győződni, vajjon távozom-e a hadiszállástól. De ha ez csakugyan így állana, már rég meglakoltam volna miatta. Hiszen azóta

néhány nap is eltelt és még sem vették észre távollétemet. Tény tehát, hogy az az ember nem engem keresett, hanem a házam ajtaját és azért követett, hogy megbizonyosodjék róla, vajjon távozom-e. Ah! Talán nem tudta, hogy az nap éjjel otthon leszek! Talán rosszul értette a jelt, mely őt figyelmeztette, hogy az nap éjjel nem helyettesíthet engemet?! És én még nem is ismerem, nem is láthatom! Nem is fojthatom meg!

— Százados ur, — szolt hozzá, néhány órával később Santiago, most már biztosan tudom, valaki csakugyan járatos a házhoz.

— De minden éjjel?

— Minden éjjel: egy éjjel többé, a másikon kevésbé; de azért mindig zajt hallok a szobámból.

— Hát nappal, mit látsz?

— Semmit.

— Szokott valaki ellátogatni?

— Senki.

Nines nagyobb kín, mint mikor valami ismeretlen egyénre vagyunk féltékenyek, ez az őrülség visz bennünket, mert nem állhatunk rajta bosszút. Ez a kiolthatatlan szomjuság kimerít, ellankaszt, megsemmisít. Előttünk áll a kísértet s midőn szívébe akarjuk döfni törünket, hirtelen eltűnik, elenyézik. A szegény százados is így járt.

(Folyt. köv.)

sikamlásokat okoztak. Ezek mellé sorakoznak a jegy nélkül utazók, a jegyhamisítók, a vasuti zsebtolvajok, végül a veszekedők arczképei, kik minden ok nélkül belekötnek az utasokba és félholtra verik őket. A zsebtolvajok közt számos női arczkép is van, többek között egy idősebb elegáns úrinő, ki mindig első osztályon utazott s mindig lopott, egy bámulatos szép nő, ki színésznőnek adta ki magát s éjjel utazott, előszeretettel csatlakozván mánás urakhoz, végül egy néger asszonyé, kinek rútságánál csak ügyessége volt nagyobb. Ott van Tomlinson arczképe, ki a vasutak ellen nem rablási szándékból intézett merényleteket, hanem mert a kisiklott vonat borzalmasságai pokoli gyönyörűséget okoztak neki. Éppen akkor fogták el, mikor egy gyorsvonat elé sineket rakván, a kezeit mosta. A mosakodásra használt szappan is a múzeumban van. Nem utolsó látványossága a múzeumnak az az ezüstpénzzel megtöltött hordó, melyet 30 társával együtt a vasut pályaudvarából a feladás alkalmából, kocsistól-lovastól elloptak. 28 hordó megkerült, három nem. Van aztán egy pokolgép, melyet valami meghomlott elme állított össze, s nagy díjat követelt a vasuttól érte. A díj helyett fizetett 35 font sterling büntetést. Egy kalapács is van ott, mely nem annyira kalapács, mint inkább műszertartó. — A kalapács maga és a nyele is kinyitható s a legfinomabb angol ráspolyok, fűrészek, betörővasak rejtékéül szolgált. Egy tolvajtól „munkaközben” vették el. A Midland vasut sok szeszest italt szállít, a muzeum tehát tele van mindenféle szivócsövekkel, melyek segélyével a hordókat megdézsmálták. Hamisított jegy van vagy ezer. Egy londoni nyomda, ugy látszik, kizárólag ilyen jegyek gyártásával foglalkozik.

* **A föld legészakibb vasuti állomása.** Stokholmból e hó 15-én este indult az első lapplandi gyorsvonat Stokholmból Narvikba, a föld legészakibb vasuti állomására. A vonat az egész 1580 kilométernyi utat 48 óra alatt teszi meg.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Betűrejtvény.

a, b, cz, e, i, k, l, l, ly, m, o, ó, ó, r, s, s, s, z.

Ezen bétük ugy állítandók össze, hogy három vasuti gécpont nevét adják.

Ezen rejtvény megfejtését f. é. október hó 11-én megjelenő 41-ik számunkban hozzuk.

A megfejtők között egy jutalomkönyvet sorsolunk ki.

A megfejtés határideje október 7.

A f. é. 36-ik számban közölt rejtvény megfejtése:

Pesti Napló, Új idők, Üstökös.

A kitűzött jutalmat a megfejtők közül Kármán Ignác nyerte meg, kinek ezimére Tolstoj Leo „A Kozákok” ezimű művét postára tettük.

Felelős szerkesztő: Zsivkovics Antal.

M. kir. államvasutak
Igazgatóság.
131770/1903. sz. C. II.

Hirdetmény.

Áruforgalom egyrészt Románia, másrészt Ausztria-Magyarország és Németország között Dijszabás I. rész B. szakasz.

(Az áruosztályozás kiegészítése.)

Az egyrészt Románia, másrészt Ausztria-Magyarország és Németország közötti áruforgalom részére 1895. évi január hó 1-től érvényes dijszabás I. rész B. szakaszában foglalt áruosztályozásban, a 47. o. dalon 1903. évi szeptember hó 15-ével való érvényességgel bejegyzendők 0-1/a tétel gyanánt:

Olajgyümölcsök, a következők: bükkmag, capormag, földi dió (arachis), földi mogyoró (eandlenuts), illipe-dió, kókuszdiómagvak (copra), morvramag, nigermag és pálmadiómagvak (pálmamagvak) . . . II. A.

Budapest, 1903. szeptember hóban.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága,
a részes vasutak nevében is
(Utánnomás nem díjaztatik.)

Magy. kir. államvasutak.
132435/1903. sz.

Hirdetmény.

Onga megálló rakodóhelynek a gyorsáru forgalomra való megnyitása.

A miskolczi—kassai vonalon Zsoleza és Szikszó állomások között fekvő Onga megálló-rakodóhely, mely eddig e upán a személy-, podgyász- és kocsirakományi teheráruforgalomra volt berendezve, a gyorsáru forgalomra is megnyitott.

Teherdarabáruk fel és leadása ezentul is kivan zárva.

A nevezett megálló rakodóhely a m. kir. államvasutak vonalain érvényes kilométermutatóba és helyi árudíjszabásba (II. rész.) már fel lévén véve, az ott felvagy leadott gyorsáruk díjszámítása a nevezett vonalakat, illetőleg oly viszonylatokban, melyekre nézve állomási díjszabások léteznek, az azokban kitüntetett minden egyéb helyi viszonylatban pedig a kilométermutatóban foglalt kilométertávolságok alapulvételével — az említett helyi árudíjszabás III. fejezetében megállapított határozmányok mérvadása szerint — eszközöltetik.

Onga megálló rakodóhely a gyorsáru forgalomra történt megújításával egyidejűleg önálló elszámoló helylyé minősítettén, ennél fogva a kocsik megrendelése és a gyorsáru és kocsirakományi teheráru kiadományok feladása, illetve kiváltása többé már nem Zsoleza állomáson, hanem ott helyben eszközölhető.

A szóban forgó megálló rakodóhely forgalmának ezen kibővítése folytán ez említett hely árudíjszabás 57. oldalán az ötödik rovatban kitüntetett 2-es szám, valamint a nyolcadik rovatban „Zsoleza” állomás neve törölendő, ellenben ugyanott a harmadik rovatban (gyors- és kocsirakományi teheráruforgalom) 2-es szám bejegyzendő; végül pedig a kilométermutatóban, valamint az állomási díjszabásokban az Onga megálló rakodóhely neve előtt foglalt $\ddot{\text{r}}$ jel $\dot{\text{r}}$ jelle változtatandó.

Budapest, 1903. évi szeptember hóban.

Az igazgatóság.
(Utánnomás nem díjaztatik.)

Magy. kir. államvasutak
Üzletvezetőség Debreczen.
23577. sz. II. 1903.

Pályázati hirdetés.

A m. kir. álla vasutak Pászika állomásán helyre-
állítandó 116 m² alapterületű áruraktár teljes előállítá-
sára ezennel nyilvános pályázatot hirdetünk, melyre a
kellőleg kiállított és felbélyegzett ajánlatok legkésőbb
ben *f. évi október hó 10-én déli 12 óráig* a m. kir.
államvasutak debreczeni üzletvezetőségének titkársá-
gánál benyújtandók.

Később érkező ajánlatokat nem fognak figyelembe
venni. A mértékadó tervrajzok a szerződési tervezet
és a feltétfüzetek a m. kir. államvasutak üzletvezető-
ségénél Debreczenben (Piacz u. 18. sz. II. em. 19. sz.
valamint munkácsi osztálymérnökségénél a hivatalos
órák alatt megtekinthetők és ugyanott az ajánlati szö-
veg és az ajánlati költségcszámítás díj nélkül megsze-
rezhető.

Az ajánlatok borítékai a következő felirással látan-
dók el: „Ajánlat Pászika állomás áruraktárára”

Bánatpénz fejében legkésőbbben *f. évi október hó
9-én délelőtti 11 óráig* 300 azaz háromszáz korona
teendő le készpénzben, vagy állami letétekre alkalmas
értékpapirokban a debreczeni üzletvezetőség gyűj-
péztáránál. A készpénzben befizetett bánatpénz után
kamat nem követelhető.

Az értékpapírok a budapesti, illetve a bécsi tőzsdén
jegyzett utolsó napi árfolyam szerint, de a névértéket
meg nem haladó értékben fogadtatnak el. Az ülteve-
zetőség fenntartja magának az ajánlatok között a sza-
bad választás jogát.

Debreczen, 1903. szeptember hó 21-én.

Az üzletvezetőség.

(Utánnymás nem díjaztatik.)

Vasuti

altiszti vizsgára

készülők

kézikönyve.

Irta:

SZEMERÉDY LÁSZLÓ, máv. irodafisztt.

A legjobbnak elismert
tankönyv az altiszti ké-
pesítő vizsgára készülők
részére.

Ára 3 K.

Utánvétellel küldve 3 K. 40 f.

Megrendelhető: özv. Szemerédy Lászlónénál
S.-A.-Ujhely (pályaudvar.)

Van szerenésém becses tudomására hozni, miszerint „Erzsébet”-hez címzett

gyógyszertáramat

a Vörösmarty- és Szirma utca sarkán, (ezelőtt Gordon-utca) megnyitottam.

Midőn kész szolgálomat fe ajánlom, egyuttal legyen szabad b. figyelmét arra is felhivnom,
hogy az összes vasuti alkalmazó ak részere a gyógyszererek szállítását megkaptam és annak kiszolga-
lást gyorsan és pontosan eszközölöm s továbbá hogy nálam minden, a gyógyszerészethez tartozó
különlegességek is kaphatók, ugymint:

„Szt. Antal” kőszvény és rheuma elleni folyadék. Ár 70 fillér.

„Szt. Antal pastillák”, mindenféle gyomorhaj, felfúvódás, rossz emésztés és étvágyta-
lanság ellen. Ára 60 fillér.

Tyukszemirtő „Pediú”, biztos hatású szer tyukszem és lörkeményedés ellen, este
reggel bekenni. Ára 60 fillér.

Erzsébet királyné gyöngyvirág arczserme, a szeplő és májfoltokat eltávolítja,
az arcz és kéznek habszerű színt ad, hatása egészen biztos. Ára 90 fillér. Az üres tégely 10 fillérbe
visszavéttetik. Hozzá

Erzsébet gyöngyvirág szappan, ára 60 fillér.

„Peditör” biztos szer a lábizzadás, lábszag, kipállás és ebből származó bőrbajok ellen,
A test minden részere alkalmazható. Ára 70 fillér.

Dr. Moore fagybalzsam, a fagyos részeket este reggel bekenni, a fájdalmas viszke-
tést megszünteti, hatása biztos. Ára 70 fill.

Erzsébet k. száj-essentia 20—30 csepp egy pohár vízbe cseppentve az inyhust
erősíti és a fogromlást megakadályozza. A szájnak kelemes izt kölcsönöz. Ára 70 fill.

Balassa cseppek, étvágytalanság ellen. Ára 70 fill.

„Magyarhoni balzsam b. pedró” nagy szaktekintélyek által kitünőnek talátott.
Ára kis doboz 0 fillér, nagy doboz 45 fillér

Erzsébet k. növény fogpora, kis doboz 50 fillér, nagydoboz 1 kó ena.

Vidékre 2 korona megrendelésnél posta és csomagolás nem számittatik.

Mély tisztelettel, vagyok alázatos szolgálja

Popovits Antal,

Az „Erzsébet”-hez címzett gyógyszerár tulajdonosa.

Sürgőnyezim: Popovits gyógyszerész Miskolcz.